

Sygn. akt VU 1440/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013r. w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

na skutek odwołania od decyzji z dnia 25 lipca 2013r.

o rentę

postanawia:

odrzucić odwołanie;

SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

UZASADNIENIE

W dniu 16 października 2013r. G. O. wniosła odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. M.. z dnia 25 lipca 2013r. odmawiającej jej prawa do renty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia.. W uzasadnieniu wnioskodawczyni podniosła, że nie złożyła w terminie odwołania, gdyż wątpiła czy odwołanie ma sens, skoro przedstawiona przez nią dokumentacja medyczna, nie dała jej podstaw do uznania ją za niezdolną do pracy. W piśmie z dnia 19 listopada 2013r. skarżąca przyznała, że otrzymała decyzję z dnia 25 lipca 2013r. w dniu 31 lipca 2013r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. wniósł o odrzucenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Przepis art. 477⁹ § 1 k.p.c. stanowi, iż odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania cywilnego pismo złożone z opóźnieniem może być skutecznie wniesione ponownie po uzyskaniu przez stronę przywrócenia terminu do jego wniesienia w trybie przewidzianym w art. 168 i n. k.p.c. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jako postępowaniu odrębnym, powyższa instytucja nie znajduje zastosowania, bowiem wyłącza ją unormowanie zawarte w art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Wskazany przepis szczególny nakłada na sąd obowiązek odrzucenia odwołania złożonego z uchybieniem terminu do jego wniesienia. Nieuwzględnienie przekroczenia terminu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Obie wskazane przesłanki nieuwzględnienia przez sąd przekroczenia terminu muszą zostać spełnione łącznie.

W przedmiotowej sprawie G. O. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 25 lipca 2013r., która została jej doręczona – jak wynika z jej pisma z dnia 19 listopada 2013r. - w dniu 31 lipca 2013r., dopiero w dniu 16 października 2013r.

Termin do wniesienia odwołania dla wnioskodawczyni zaczął zatem biec od dnia 1 sierpnia 2013r. i upłynął z dniem 31 lipca 2013r. W tym okresie nic nie stało na przeszkodzie złożeniu przez wnioskodawczynię odwołania w terminie. Podnoszona przez wnioskodawczynię okoliczność, iż nie złożyła w terminie odwołania bo wątpiła, czy to ma sens, nie można uznać za przyczynę niezależną od niej. Wręcz przeciwnie nie złożenie w terminie odwołania nastąpiło tylko i wyłącznie z przyczyn leżących po stronie skarżącej. Było wszak podyktowane suwerenną zmianą decyzji przez skarżącą co do zasadności odwołania.

W tej sytuacji niezłożenie przez wnioskodawczynię odwołania w terminie należało uznać za zaniechanie czynności procesowej wynikające z zaniedbania własnych spraw, nieprzykładania do nich stosownej staranności oraz troskliwości, które skutkuje w przedmiotowej sprawie odmową przyjęcia, iż zaszyły przyczyny niezależne od odwołującego się uchybienia terminu do wniesienia odwołania (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 października 1999 roku, II UKN 588/99, OSNP 2001/4/134).

W świetle powyższego Sąd Okręgowy uznał, iż wnioskodawczyni wniosła odwołanie z nadmiernym przekroczeniem terminu, z przyczyn od niej zależnych i na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił wniesione odwołanie.